

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/166/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714215125
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714215125.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Jurajom Lehotským v právnej veci navrhovateľky: B. O., H. C., A. XX.XX.XXXX, S. W. XXX XX W., H.Č. XX, občianka SR proti odporcovi: S. O., A. XX.XX.XXXX, W. XXX XX Č. XXX, občan SR, o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojim návrhom podaným na tunajší súd dňa 22.10.2014 domáhala toho, aby súd uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu rozvedenej manželky sumou 120,-- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred odo dňa právoplatného rozhodnutia Okresného súdu vo Zvolene vo veci výživného na rozvedenú manželku poštovou poukážkou na jej adresu a to na tom základe, že manželstvo s odporcom uzavrela dňa 02.02.1988 vo Zvolene. Ich manželstvo bolo rozvedené dňa 22.10.2014 rozhodnutím Okresného súdu vo Zvolene. V čase podania návrhu bola bez zamestnania a odporca dostával výsluhový dôchodok, kde jeho priemerný mesačný príjem z dôchodku činí približne 400,-- €. Z dôvodu pretrvávajúcich nezhôd medzi ňou a odporcom sa odporca odsťahoval zo spoločnej domácnosti v auguste roku 2013, prispieval jej na domácnosť a energie, a to formou nákupov potravín a platením faktúr za elektrickú energiu. Od mája 2014 si neplní voči nej vyživovaciu povinnosť, pričom nemá vôbec žiadny príjem a zatiaľ poberá dávky v hmotnej núdzi vo výške 11,60 €. Požiadala Okresný súd o priznanie výživného na manželku, ktorej bol rozhodnutím Okresného súdu vo Zvolene č. 10C 77/2014-49 zo dňa 30.07.2014 priznané vo výške 50 €. Navrhovateľka musí mesačne pokryť mesačné nájomné 80,-- €, stravu, ošatenie, hygienické potreby, cestovné a podobne vo výške približne 80,-- €. Keďže tieto náklady nemá z čoho uhrádzať, bola nútená presťahovať sa do prenájmu k svojmu synovi a riešiť to zatiaľ malými pôžičkami od svojich známych.

Odporca s podaným návrhom nesúhlasil a navrhol predmetný návrh ako nedôvodný zamietnuť.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, výsluchom odporcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ako aj oboznámením sa s obsahom spisu tunajšieho súdu č. k. 10C 120/2014 a s obsahom spisu tunajšieho súdu č. k. 10C 77/2014 a zistil tento skutkový stav:

Súd z prednesu navrhovateľky zistil, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené s tým, že rozsudok nadobudol právoplatnosť 09.12.2014. K veci uviedla, že je pravda, že tento návrh si podala dňa 22.10.2014 v čase, keď ich manželstvo nebolo ešte právoplatne rozvedené, ale v tento deň bol vyhlásený rozsudok o rozvoze ich manželstva a z toho dôvodu si v ten istý deň podala návrh na určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky. K veci uviedla, že v súčasnosti je už zamestnaná,

o čom predložila pracovnú zmluvu a zamestnávateľ je obec W.. Pracovný pomer sa začal dňom 01.05.2015 tým, že zamestnanec nastúpi do práce dňa 04.05.2015 ako pomocný pracovník na plný pracovný úväzok. Pracovný pomer sa uzatvára na dobu určitú do 30.09.2015. Zároveň predložila súdu aj rozhodnutie o plate s tým, že jej bol určený funkčný plat vo výške 380,-- €. Navrhovateľka predložila súdu predmetnú pracovnú zmluvu, ako aj rozhodnutie o plate a pracovnú náplň, z ktorej vyplynulo, že popis pracovných činností obsahuje: donáška obedov, vykonávanie nákupov pre starších a bezvládných obyvateľov, sprievodcovská činnosť pre návštevníkov obce, turistov a pre základné školy v rámci regionálnej výchovy po kultúrnych pamiatkach v obci a návštevy kostolov, dozoru v obecnej telocvični pri športových aktivitách, pomocné práce pri organizovaní rôznych kultúrno-spoločenských a športových akcií a jednoduché pomocné práce pri ochrane a zlepšovaní životného prostredia v obci. Navrhovateľka ďalej k veci uviedla, že v čase podania návrhu mala len príjem a to dávky v hmotnej núdzi vo výške 61,60 € s tým, že v súčasnosti samozrejme má plat vo výške 380,-- € mesačne na obdobie do konca septembra 2015. Napriek týmto skutočnostiam trvala na podanom návrhu.

Súd z prednesu odporcu zistil, že on je poberateľom výsluhového dôchodku vo výške 370,-- € mesačne s tým, že má spojené zvýšené výdavky so svojim zdravotným stavom, a to najmä s tým, že je sociálnou poisťovňou uznaný, že vo výške 45 % nemôže vykonávať pracovné činnosti, avšak keďže poberá výsluhový dôchodok, tak nepoberá klasický dôchodok, resp. invalidný dôchodok. K veci ďalej uviedol, že on nevedel o tom, že bývalá manželka nastúpila do práce. K veci ďalej uviedol, že v deň keď podala navrhovateľka tento návrh, ale aj pred podaním tohto návrhu ho nekontaktovala, žeby sa s ním chcela dohodnúť na príspevku na výživu rozvedenej manželky. Z uvedených dôvodov žiadal návrh zamietnuť. Na záver k veci uviedol, že je pravda, že bolo určené manželské výživné pre navrhovateľku, v tom čase dokladoval isté veci, avšak vzhľadom nato, že si uvedomoval, že manželka nemá žiadne príjem, tak súhlasil s tým, že bude platiť manželské výživné po 50,-- € mesačne.

Súd zo správy Ministerstva vnútra SR, odbor sociálneho zabezpečenia zistil, že odporcovi je vyplácaný výsluhový dôchodok vo výške 370,23 €. Výsluhový dôchodok je mu vyplácaný od 01.09.1999.

Súd ďalej zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, oddelenie pomoci v hmotnej núdzi zo dňa 17.02.2015 zistil, že navrhovateľka v tom čase bola v evidencii poberateľov pomoci v hmotnej núdzi od 26.05.2014 a pomoc jej bola vyplácaná mesačne vo výške 61,60 €.

Súd u rozvodového rozsudku účastníkov konania č. k. 10C/120/2014-24 zistil, že týmto rozsudkom bolo manželstvo účastníkov rozvedené. Rozsudok bol vydaný dňa 22.10.2014 a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09.12.2014.

Súd ďalej z rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10C 77/2014-49 zo dňa 30.07.2014 zistil, že týmto rozsudkom bol odporca zaviazaný platiť navrhovateľke manželské výživné vo výške 50,-- € počnúc dňom 01.06.2014.

Podľa § 72 ods.1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods.2 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Povinnosť prispievať na výživu rozvedeného manžela na rozdiel od vyživovacej povinnosti rodičov, alebo vzájomnej vyživovacej povinnosti medzi manželmi nevzniká zo zákona, ale len na základe dohody rozvedených manželov, alebo rozhodnutia súdu. Zákonnou podmienkou na rozhodovanie súdu je skutočnosť, že bývalí manželia sa nedohodli. Zákon o rodine aj rozsahom zreteľne odlišuje vyživovaciu povinnosť medzi rozvedenými manželmi od vyživovacej povinnosti medzi manželmi, kedy výšku príspevku na výživu rozvedeného manžela popri schopnostiach, možnostiach povinného rozvedeného manžela určujú len nevyhnutné potreby rozvedeného manžela, ktorý nie je schopný živiť sa sám. Súd predovšetkým skúma, či navrhovateľka je schopná sama sa živiť a zároveň prihliada na schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporcu. Posudzuje subjektívne, objektívne skutočnosti na strane

navrhovateľky, týkajúce sa aj schopnosti sama sa živiť. Ak pred podaním návrhu na priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela navrhovateľka nepožiadala bývalého manžela o príspevok, resp. z jeho strany nedošlo k pokusu o dohodu s bývalým manželom na poskytovaní príspevku, ide o predčasne podaný návrh na súd, pretože uvedená zákonná hmotno-právna podmienka je obsiahnutá v § 72 ods.2 Zákona o rodine.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľka sa nepokúšala pred podaním návrhu s odporcom dohodnúť na určení príspevku na výživu rozvedenej manželky. Podľa ustálenej judikatúry rozvedená manželka (manžel), nie je schopná sama sa živiť spravidla v tých prípadoch, keď sa stará o deti do 3 rokov, prípadne o deti staršie, avšak invalidné, alebo vyžadujúce osobitnú starostlivosť, alebo keď nie so zreteľom na svoj vek, alebo zdravotný stav schopná zárobkovej činnosti, alebo za danej situácie nemá možnosť a príležitosť zaobstarat' si primerané zamestnanie. Navrhovateľka nepreukázala, žeby nebola schopná sama sa živiť, čo je predovšetkým preukázané skutočnosťou, že v čase rozhodovania súdu už bola zamestnaná, o čom predložila súdu pracovnú zmluvu, kde je jej zamestnávateľom Obec W., pracovný pomer sa začal dňom 01.05.2015 a je uzatvorený na dobu určitú do 30.09.2015 a bol dohodnutý funkčný plat vo výške 380,-- €. Z vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľka je schopná sa sama živiť a preto súd návrh navrhovateľky ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol, pričom súd poukazuje na princíp ekonomickej nezávislosti oboch manželov po rozvode s tým, že sa má vždy uprednostňovať zabezpečenie uspokojovanie potrieb bývalých manželov v 1. rade: spravodlivým vysporiadaním nárokov zo spoločného majetku, alimentáčna povinnosť by preto mala byť po zániku manželstva skôr výnimkou. Dôvodom pre priznanie príspevku nie je rozdiel v životnej úrovni bývalých manželov po rozvode manželstva, ani skutočnosť, že navrhovateľke klesla životná úroveň oproti obdobiu pred zánikom manželstva a ani to, že si vlastnou prácou nedokáže zarobiť dostatok prostriedkov na uspokojovanie potrieb v rozsahu ako za trvania manželstva. Jedinou relevantnou skutočnosťou môže byť fakt, že bývalý manžel nie je schopný sám sa živiť. Životná úroveň bývalých manželov sa však neskúma, ani neporovnáva. Z uvedeného dôvodu súd návrh v plnom rozsahu zamietol, pretože má zato, že navrhovateľka je schopná sama sa živiť.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia; v predmetnom prípade odporca bol úspešný, avšak žiadne trovy konania si neuplatňoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.
 1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
 3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
 4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
 6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
 7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
 8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
 9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
 10. bol odvolacím súdom schválený zmier,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
 3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
 4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).